

Brevikens kennel

Lägger vikt vid exteriör, mentalitet och jaktlust

Det finns gott om skrytväggar med diverse diplom och utmärkelser hemma hos Agneta. Detta är bara en av många och Agneta låter sig motvilligt fotograferas framför den.

KENNEL Agneta har mycket att ta igen när det gäller hundar. Hon ville nämligen ha hund redan som barn men fick aldrig någon utan rastade alla hundar som fanns i grannskapet istället. Däremot skaffade hennes föräldrar hund strax efter det att Agneta hade flyttat

hemifrån. Men Agneta som är en handlingskraftig kvinna tog saken i egna händer och skaffade en alldeles egen hund. Att det blev just en vorsteh var dock en tillfällighet. Agneta hade nämligen beställt en hovawart men det blev inga valpar på den kenneln

Att Agneta Ericsson, som driver Brevikens kennel utanför Höör, går in för sina hundar och sin kennelverksamhet till hundra procent går inte att ta miste på. Hon lever och andas med hundar av rasen vorsteh så gott som dygnet runt. På vardagarna arbetar hon hemma på sitt kontor där hundarna givetvis är med. På helgerna är hon och hundarna antingen iväg på jakt, jaktprov, hundutställning, något heder-supdrag för någon klubb, har möte med andra rasfantaster eller så träffar och hjälper hon sina valpköpare.

TEXT & FOTO: CAMILLA SEDIN

just då. Hon var dock inställd på att få hem en hund så efter att ha sonderat terrängen med sina bekanta fick hon till slut napp på vorsthen Buster, som blivit återtagen av uppfödaren. Detta var en omständighet som visade sig vara lyckad för Agnetas del eftersom hon hållit fast vid rasen sedan dess. Med Buster körde Agneta drag och utställning och eftersom hennes dåvarande chef, Bengt Rasmussen, hade haft vorsteh tidigare blev han hennes mentor in i fågelhundsvärlden. Nästa vorsteh köpte Agneta 1981, det var Gerda som kom att bli den erans stamtik. Med Gerda skördade Agneta priser på jaktprov landet runt. Och det var Gerda som var orsaken till att Agneta blev färdig att ta jägarexamen.

Agneta jagar diverse byten men föredrar fågeljakt och det allra bästa hon vet är ripjakt i fjällen. Det var också i fjällen som hon träffade sin sambo Göran, närmare bestämt år 2000.

– Vi var båda där med några vänner och jagade och började prata med varandra, berättar Agneta. Så om det sa klick mellan ➔

Kungen och Silvia sa det säkerligen Pang mellan Agneta och Göran då de träffades med tanke på att de hade samma brinnande intresse för jakt och stor passion för samma hundras! De har fortsatt med att åka upp till fjällen och jaga ripa varje säsong eftersom de älskar stillheten och den vackra naturen där.

– Och så är det gott med ripa, skratrar Agneta och berättar vidare att det i år endast blev två ripor skjutna och eftersom de har som tradition att göra gryta på ripa på fjället fick de fylla ut grytan med mycket grönsaker i år.

– Att ta vara på det man faller är en del av jakten så vi har till och med tillagat bäver. Det smakade gott men var svårt att skära i eftersom köttet saknade trådar så det fick bli gryta det med, skratrar Agneta.

Agneta flyttade från Stockholm ner till Skåne och till sin skånepåg Göran 2001.

“Mina valpköpare är alltid välkomna”

– Det enda som var bättre med att bo i Stockholm var att det var närmare till fjällen, ler Agneta, men berättar vidare att hon snabbt fann sig tillrätta i Skåne och gillar att avstånden är mycket kortare härnere.

– Vart man än ska köra tar det oftast inte mer än en timme, menar hon. Annars är det jakten på fasan och rapphöna på de skånska fälten som Agneta uppskattar mest med Skåne.

– Och så har jag fått så många nya vänner härnere. Vi är ett gäng riktiga fågelhundsnördar som bor i södra Sverige som träffas vissa helger om året hos varandra och jagar, tränar eller bara snöar in på att prata om våra fantastiska hundar, skratrar Agneta.

Och är hon inte i väg på något prov eller jakt, träffar sina ”fågelhundsvänner” eller hjälper till i Svenska Vorstehklubben eller Svenska Jägarförbundet så anordnar hon träffar för sina valpköpare. Då hon samlade valpköparna ifrån sin senaste kull för fältträning kom nio av tretton. En kunde inte komma just den dagen men kom istället helgen därpå. Och han reste ända ifrån

Valpträff okt 2014. Fr vänster: Gustav "Rugers" lillhusse, Göran med Gördis & Gutta, Gustavs matte Birgitta och en lillhusse resp lillmatte, Gert med Gilbert, Jonas med Gina och Ulf med Gotthard. Valparna drygt 4 månader. Privat bild.

Agneta och Görans tomt fullt med fruktträd och hundarna är fenor på att själva plocka päron.

Umeå!

– Mina valpköpare är alltid välkomna med frågor eller om eventuella problem skulle uppstå. Annars kan de bara titta in på en fika om de har vägarna förbi, säger Agneta. Hon visar bilder i datorn på vad de hittat på under valpträffarna. Här finns bilder på allt ifrån viltspårsträning, korvgrillning, promenader, boenden i husvagnar och tält på tomten, som på en femkamp då valpköpare med hundar är uppdelade i två lag, skimmel mot bruna, och tävlar i just femkamp. Och de få helger som hon håller

Agneta ger Lisbeth vatten under en paus i jakten.

sig hemma sysselsätter hon sig med att lusläsa stamtavlor och jaktprovsresultat för att hitta den allra bästa hanen till den tik som hon kommer att para nästa gång!

Agneta, vad är du mest stolt över då det gäller din kennel?

– Givetvis är jag oerhört stolt över alla hundar som jag har fött upp men allra stoltast måste jag säga att jag är över mina valpköpare. För det är de som arbetat med och tagit ut hundarna på diverse prov. Man kan avla fram hur bra hundar som helst

Agnet och Lisbeth som bakom sig har skogsdungen där Agnet och Görans hundar som inte finns i livet längre ligger begravda.

men kommer de aldrig ut på jakt, jaktprov, viltspår och utställningar är det ingen som vet vilka bra hundar det kommer från din kennel!

Varför tror du att du har lyckats så bra som uppfödare?

Agnet drar på svaret på denna fråga så sambon Göran rycker in och förklarar att Agnet är väldigt selektiv då det gäller avelstikar.

– Agnet tar inte valpar bara för att hon råkar ha en snygg tik utan hon använder

bara tikar som är perfekta exteriört, har mycket bra mentalitet samt är utmärkta jakthundar, säger Göran.

Vilka krav eller önskemål har du på dina valpköpare?

– Jag tycker inte att man kan ställa några krav på sina valpköpare, däremot är det önskvärt att de tänker jaga med sin hund. Dessutom blir jag glad om de deltar på jaktprov, ställer upp på viltspårprov samt ställer ut sina hundar så att jag kan följa mitt avelsarbete via valparna. Men det allra

viktigaste är förstås att hundarna får ett bra liv i sina nya familjer.

Har du någon kul historia om din kennelverksamhet att berätta?

– En gång då jag skulle sälja en beställd valp, från min enda taxkull, visade det sig under en veterinärbesiktning att den hunden hade navelbräck varpå jag bestämde mig för att sätta ner priset på den. Eftersom det var en granne som skulle köpa valpen och skulle komma och hämta den strax efter veterinärbesiktningen ringde jag inte till

På "Gudmuntorp Lillarp" utanför Höör blir man väl mottagen av både två- och fyrbenta.

honom utan valde att istället berätta om navelbräcket och prisnedsättningen då han kom. Under tiden som jag berättar blir han vitare och vitare i ansiktet. Så jag säger att givetvis kan ni hoppa av om ni vill, åk hem och diskutera det med din fru och återkom i morgon. Då säger han att givetvis vill vi ha hunden. Problemet är att jag tänkte skoja med dig och har med den summa som vi kom överens om för valpen i enkronor ute i bilen! Behöver jag säga att det blev mycket räknande den kvällen!

Vinster och prov som betytt mest?

– Enskilda prov som betytt mycket är då Trollängens R Lisbeth "Bästa Bettan" blev bästa hund på ett jaktprov i Tomelilla både för att det var väldigt många som startade på det provet samt att det innebar även att hon blev svensk och dansk utställningschampion på grund av tidigare meriter samma dag! En annan gång som jag blev speciellt glad var då Bettan blev Bäst i gruppen i danska Roskilde då domaren även var jaktprovdomare samt en man med mycket bestämda åsikter. Ett år hade jag varit på två utställningar i Norge och båda gångerna hade Ro Gårds Gerda blivit tvåa men då jag åkte till Finland blev hon bäst i rasen. Fast

mest stolt är jag över att ha fått Svenska Vorstehklubbens uppfödarpremie i silver och brons eftersom detta beräknas på samlade meriter både inom jaktprov, utställning, viltspårsprov samt känd HD-status.

Beskriv din ras med egna ord.

– Vorsthen är en fantastisk allroundhund som fungerar lika bra på fältet, i skogen, på fjället som på eftersök. Den ställer alltid upp både före och efter skott samt är bra på väldigt mycket. Och sist men inte minst är den en underbar familjemedlem.

Att tänka på om man vill skaffa en vorsteh.

– Man bör ha gott om tid för sin hund samt vara jaktintresserad. Uppfyller man inte dessa kriterier finns det hur många andra raser som helst att välja mellan.

Det bästa med att vara hundägare, uppfödare och jägare?

– Det bästa med att vara hundägare är att man får ett så rikt liv med alla aktiviteter man hittar på tillsammans med hundarna. Det bästa med att vara uppfödare är att man kan välja att arbeta för att bevara rasens speciella egenskaper samt att man får så

många nya härliga vänner bland valpköparna. Och det bästa med att vara jägare är att man kommer ut i naturen samt att man får kött att ta med hem och tillaga.

På vilket sätt är du aktiv i rasklubben?

Andra uppdrag för rasen?

– Då jag bodde i Stockholm var jag aktiv i Svenska Vorstehklubbens Östra avdelning och här i Skåne var jag aktiv i södra avdelning under många år. Numera är jag aktiv centralt där jag är avelsrådgivare samt ansvarig för fullbruksprov. Nästa år fyller klubben 100 år så då kommer vi att ha många jubileumsaktiviteter varför vi har mycket att planera och förbereda under hösten och vintern. Jag är en föreningsmänniska ut i fingerspetsarna och allra mest gillar jag att ta hand om blivande eller nya medlemmar i klubben. Jag ser mig själv lite som en ambassadör för klubben och rasen. Jag fick själv mycket hjälp då jag var ny därför är det kul att kunna dela med sig av den kunskap jag lärt mig efter alla år med rasen.

Hur ser dina framtidsplaner ut?

– Att fortsätta som jag gör. Jag har som mål att få Svenska Vorstehklubbens uppfödarpremie i guld. *

>> Fakta

Familj: Sambon Göran Lang och utflugne sonen Marcus.

Ålder: 56.

Yrke: Egenföretagare inom redovisningsbranschen.

Intressen: Hundarna och jakten.

Hedersuppdrag: Flertalet inom Svenska Vorstehklubben och Svenska Jägareförbundet.

Startade/fick kennelnamn: 1986.

Val av kennelnamn: Gårdsnamnet där jag bodde då.

Nuvarande hundar:

SEUCH MARKPR Trollängens Carl-Otto.

C.I.B SE UCH DK UCH SE V-12 SE V-13 SE V-15 SE V Ch Trollängens R Lisbeth.

SE JV-15 SE V Ch J MARKPR Brevikens Gutta.

SE JV-15 SE V Ch J Brevikens Gördis.

Tagit hur många kullar: Sju varav en var en kull strävårstaxar.

Bästa kullen: Alla!

Bästa hund från kenneln: På pappret tveklöst SE UCH SE JCh Brevikens Anni men det finns många utan titlar.

Priser och utnämningar: Svenska Vorstehklubben uppfödarpremie i brons 2013 och i silver 2016. Själv har jag erhållit Svenska Jägareförbundets förtjänsttecken i silver 2004, och Svenska Vorstehklubben lilla hederstecken 1994 och stora hederstecknet 2012.

Målsättning: Bevara rastypiska jaktliga allroundegenskaper och funktionell exteriör.